

Sygn. akt II K 834/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokuratora Edyty Ulatowskiej-Stojak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25.09.2018 r.

sprawy przeciwko

1. B. A. R. urodz. (...)

w M. ((...))

syna G. i C. z d. F.

oskarżonego o to, że: w dniu 2 lipca 2018 roku w L., woj. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 0,48 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. S. G. urodz. (...)

w W.

syna H. i A. z d. K.

oskarżonego o to, że: I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia do 1 lipca 2018 r. w L., woj. (...) wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej czterokrotnie udzielił B. R. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy każdorazowo w ilości 1 grama, przyjmując kwotę 700 zł na 1 gram i uzyskując w ten sposób korzyść majątkową w łącznej kwocie co najmniej 2.800 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

II. w dniu 3 lipca 2018 roku w W., woj. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci marihuany o wadze 0,45 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka

I. Na mocy art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko oskarżonemu B. A. R. o czyn z aktu oskarżenia warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby.

II. Na mocy art. 67 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego B. A. R. do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

III. Uznaje oskarżonego S. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy powołanego przepisu oraz art. 33 § 2 i 3 k.k. i art. 45 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych oraz orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.800 (dwóch tysięcy osiemset) złotych, zobowiązując oskarżonego do uiszczenia tej kwoty na rzecz Urzędu Skarbowego w L..

IV. Uznaje oskarżonego S. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu S. G. w punktach III i IV wyroku łączy i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

VI. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego S. G. w punkcie V wyroku warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

VII. Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, poprzez składanie pisemnych sprawozdań jeden raz na kwartał.

VIII. Na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego S. G. pod dozór kuratora.

IX. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny wymierzonej oskarżonemu S. G. w punkcie III wyroku zalicza okres pozbawienia go wolności od dnia 03.07.2018 r. do dnia 25.09.2018 r., uznając że zaliczeniu podlega 168 (sto sześćdziesiąt osiem) stawek dziennych grzywny.

X. Na mocy art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na k. 117, w pkt 2, pod poz. 1 i 2.

XI. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 834/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 25 września 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ograniczając na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. uzasadnienie do oskarżonego co do którego złożono odpowiedni wniosek, ustalił następujący stan faktyczny:

Około początku czerwca 2018 r. oskarżony S. G. udzielił B. R. porcję handlową, czyli około 1 gram amfetaminy i przyjął za to kwotę 700 złotych. Oskarżony S. G. i B. R. wymienili się numerami telefonów, S. G. wskazał, że mógł sprzedawać amfetaminę. W bliżej nieustalonych dniach czerwca 2018 r. B. R. dwukrotnie nabył od oskarżonego porcję handlową po około jednym gramie amfetaminy, płacąc mu po 700 złotych za gram. Oskarżony przywoził amfetaminę do miejsca zamieszkania odbiorcy, po uprzednim telefonicznym zamówieniu. Ostatnia taka transakcja miała miejsce w dniu 1 lipca 2017 r. Łącznie oskarżony S. G. udzielił zatem B. R. cztery porcje po gramie amfetaminy, przez co uzyskał korzyść majątkową w kwocie 2.800 złotych.

Dowód:

- wyjaśnienia B. R. (k.30-31,39,189v),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. G. (k.86-87,93,189v-190),
- protokół oględzin (k.14-15),
- protokół użycia testera (k.16),
- protokół okazania (k.41-42),
- dokumentacja fotograficzna (k.103).

W dniu 2 lipca 2018 r. B. R. nadużył alkoholu i amfetaminy, poczuł się źle i zadzwonił na telefon alarmowy 112. Do miejsca zamieszkania B. R. przyjechała Policja i Pogotowie (...). B. R. został zatrzymany i przesłuchany odnośnie osoby, od której kupował substancję psychotropową. Rozpoznał on na okazanych mu zdjęciach S. G.. Policja w dniu 3 lipca 2018 r. dokonała zatrzymania S. G. w W. przy ul. (...). Po przeszukaniu okazało się, że oskarżony posiadał przy sobie środek odurzający w postaci marihuany o wadze 0,45 gram.

Dowód:

- wyjaśnienia B. R. (k.30-31,39,189v),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. G. (k.86-87,93,189v-190),
- protokół zatrzymania (k.45),
- protokół przeszukania (k.51-53),
- protokół użycia testera (k.60).

Oskarżony S. G. podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił złożenia wyjaśnień (k.86-87). W trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania nie przyznał się do zarzutu udzielenia amfetaminy, przyznał się do posiadania marihuany i złożył wyjaśnienia (k.93). Stwierdził, że marihuanę miał na własne potrzeby. Nie handluje narkotykami, zna B. R.. Poznał go przez człowieka, który mieszka w hotelu (...), zajmuje się obsługą transportu gości tego hotelu. Nie sprzedawał mu amfetaminy, B. dzwonił do niego, by pożyczył mu pieniądze lub zawiózł na dziewczyny. Przyjechał do niego trzy razy, okazało się, że B. był odurzony i nie chciał nigdzie jeździć, za przyjazd zapłacił mu po 500 złotych za każdym razem. B. pytał go czy mógłby załatwić mu nabycie narkotyków, ale mu tego nie załatwiał. Podczas rozprawy oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień, potwierdził wypowiedź B. R., odpowiadając na pytania podał (k.189v-190), że B. był bardzo natarczywy, przyjmował od niego po 700 złotych za porcję amfetaminy, przy czym taką porcję kupował za 150 złotych. Wcześniej nie przyznawał się i twierdził, że jedynie jeździł do B., bo taka była jego linia obrony.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której faktycznie przyznał się do udzielania amfetaminy i posiadania marihuany, gdyż jest to zgodne z wyjaśnieniami B. R. (k.30-31,39,189v), protokołem oględzin (k.14-15), protokołami użycia testera (k.16,60), protokołem okazania (k.41-42), dokumentacją fotograficzną (k.103) i protokołem przeszukania (k.51-53). Należy zwrócić uwagę, że B. R. nie miał żadnego logicznego powodu, by pomówić oskarżonego o dokonanie czynu, którego ten się nie dopuścił. Nie miał żadnego konfliktu z oskarżonym S. G., poza krótkotrwałym sporem o rozliczenie pieniężne, które nastąpiło niedługo później, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego (k.93). W tej sytuacji byłoby nielogicznym i niezrozumiałym dla czego B. R. wskazał akurat oskarżonego S. G. jako osobę, od której kupował amfetaminę. Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonego S. G., w której nie

przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i przekonywał, że jeździł do B. R. tylko by dowiedzieć mu alkohol lub zawieźć go „na dziewczyny”. Oskarżony S. G. logicznie wskazał, że takie wyjaśnienia złożył, bo obrał wówczas taką linię obrony.

Oskarżony B. R. podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k.30-31) przyznał się do posiadania zabezpieczonej u niego amfetaminy. Stwierdził, że kupił ją od nieznanego mu dilerka w dniu 1 lipca 2018 r. Nawiązał z nim kontakt telefoniczny przez znajomego. Około początku czerwca 2018 r. kupił od niego porcję handlową amfetaminy, zapłacił 700 złotych. Diler ten przywoził mu amfetaminę do domu, po zamówieniu telefonicznym. W dniu 2 lipca 2018 r. zażył amfetaminę, pił alkohol, miał paranoje, wezwał pomoc lekarską, przyjechała Policja i znaleźli u niego pozostałą część amfetaminy. W trakcie okazania zdjęć różnych mężczyzn (k.36-37) rozpoznał oskarżonego S. G., jako osobę od której kupił czterokrotnie amfetaminę. Podczas rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie składał wyjaśnień, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B. R., gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego S. G., protokole oględzin (k.14-15), protokołem użycia testera (k.16) i dokumentacją fotograficzną (k.103). Zwrócić uwagę należy, że między oskarżonymi nie było żadnych poważnych konfliktów, poza krótkotrwałym brakiem rozliczenia pieniężnego, B. R. nie miał zatem żadnych powodów, by wskazać nieprawdziwie na oskarżonego, jako osobę, od której czterokrotnie kupił amfetaminę.

Sporządzone w toku postępowania dokumenty wymienione na k.190 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności czynów przypisanych oskarżonemu S. G. nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązująca w Polsce ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewiduje, że posiadanie środków odurzających jest dozwolone jedynie na potrzeby instytucji leczniczych i badawczych, jak stanowi art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1 i 4 tej ustawy. Posiadanie środków odurzających przez osoby fizyczne jest natomiast zabronione, zabronione jest również uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi i ich sprzedaż innym osobom.

W okresie od początku czerwca do dnia 1 lipca 2018 r. oskarżony S. G. zbył B. R. 4 porcje po około gram amfetaminy, czyli 4 gramy tego substancji psychotropowej, przyjmując po 700 złotych za gram. Łącznie oskarżony S. G. przyjął kwotę 2.800 złotych za amfetaminę.

Oskarżony S. G. dopuścił się zatem występku określonego w art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, gdyż udzielał odpłatnie innej osobie substancji psychotropowej.

Ponadto w dniu 2 lipca 2018 r. oskarżony posiadał przy sobie 0,45 grama środka odurzającego w postaci marihuany. Oznacza to, że dopuścił się popełnienia występku określonego w art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Niewątpliwie stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego S. G. czynów był znaczny, gdyż oskarżony wszedł w posiadanie co najmniej 4 gram amfetaminy i 0,45 gram marihuany, a następnie udzielił innej osobie 4 gramy amfetaminy. W ten sposób oskarżony rozpowszechniał dostęp do amfetaminy i marihuany oraz mógł doprowadzić do uzależnienia od niej kolejnej osoby.

Stopień winy oskarżonego jest niewątpliwie znaczny, ze względu na umyślne działanie oskarżonego, okazane lekceważenie porządku prawnego oraz udzielanie substancji psychotropowej z chęci osiągnięcia zysku.

Oskarżony ma prawie 47 lat, zdobył wykształcenie średnie, jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, prowadzi działalność gospodarczą i zarabiał do 5.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.86,189), nie był karany (k.78).

Uwzględniając wyżej omówiony stopień winy i społecznej szkodliwości czynów, a także warunki i właściwości osobiste oskarżonego uznać należy, że karami adekwatnymi, dostosowanymi do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego oraz zdolnymi przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości powinny być wobec niego kara 1 roku pozbawienia wolności za udzielanie amfetaminy i 3 miesiące pozbawienia wolności za posiadanie marihuany.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pod wpływem chęci uzyskania korzyści majątkowej, Sąd wymierzył mu grzywnę, by przekonać go i jego ewentualnych naśladowców, że sprzedaż środków odurzających nie prowadzi do wzbogacenia. Kara 300 stawek dziennych grzywny jest adekwatna do osiągniętej przez oskarżonego korzyści majątkowej, a wysokość jednej stawki ustalono na kwotę 40 złotych, ze względu na niemałe dochody oskarżonego. Ponadto orzeczono przepadek osiągniętej korzyści majątkowej przez oskarżonego.

Oba przypisane oskarżonemu przestępstwa zostały dokonane w tym podobnym okresie czasu i pozostają w bliskim związku przedmiotowym, stąd przy orzeczeniu kary łącznej zastosowano zasadę absorpcji kar.

Oskarżony nie był karany (k.78) i być może faktycznie zdarzenie było incydem w jego życiu. Prowadzi to do uznania, że wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności wobec niego nie jest konieczne do przekonania go do konieczności przestrzegania porządku prawnego. Wobec powyższego Sąd warunkowo zawiesił wykonanie tej kary. Okres 3 lat próby jest wystarczający do weryfikacji prognozy kryminalnej wobec jego, a dozór kuratora i obowiązek probacyjny informowania kuratora o przebiegu próby powinien właściwie kształtować jego postawy życiowe w przyszłości.

Oskarżony ma do spłaty grzywnę i zwrócić korzyść majątkową, a jego dochody w związku ze skazaniem mogą się zmniejszyć, stąd Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejął je na rzecz Skarbu Państwa.